

Sygn. akt IV KK 537/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Piotr Mirek

Protokolant Olga Tyburc - Żelazek

w sprawie **S. F.**

skazanego za czyn z art. 178a § 4 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 28 lutego 2023 r. kasacji Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lublińcu

z dnia 7 kwietnia 2022 r., II K 472/21

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze
pozbawienia wolności i w tym zakresie przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w Lublińcu do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II K 245/20, Sąd Rejonowy w Lublińcu skazał S. F., za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., na karę 1 roku pozbawienia wolności, a nadto na podstawie art. 42 § 4 k.k. orzekł wobec niego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich

pojazdów mechanicznych oraz na zasadzie art. 43a § 2 k.k. orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu P. (k. 97).

Orzeczenie to zostało zaskarżone w całości wyłącznie na korzyść oskarżonego S. F., a w apelacji z dnia 7 lipca 2021 r. jego obrońca zarzucił sądowi meriti obrazę: art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z art. 79 § 1 pkt 3 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. (k. 114-117).

Po rozpoznaniu tej apelacji Sąd Okręgowy w Częstochowie wyrokiem z dnia 7 października 2021 r., sygn. akt VII Ka 755/21, uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lublińcu (k. 129).

Po kolejnym rozpoznaniu sprawy zaskarżonym niniejszą kasacją wyrokiem wydanym w dniu 7 kwietnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt II K 472/21, Sąd Rejonowy w Lublińcu ponownie uznał S. F. za winnego zarzucanego mu przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1 sentencji wyroku). Na podstawie art. 42 § 4 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (pkt 2) oraz na zasadzie art. 43a § 2 k.k. świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu P. (pkt 3).

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się z dniem 7 czerwca 2022 r.

Kasację od tego wyroku, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze pozbawienia wolności, wniósł na korzyść S. F. Prokurator Generalny.

Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k., art. 537 § 1 i 2 k.p.k. zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, to jest art. 443 k.p.k., polegające na wydaniu przez Sąd Rejonowy w Lublińcu (sygn. akt II K 472/21), w sprawie przekazanej mu przez Sąd Okręgowy w Częstochowie do ponownego rozpoznania (sygn. akt VII Ka 755/21), orzeczenia w części dot. rozstrzygnięcia o karze pozbawienia wolności surowszego, niż uchylony wymienionym wyrokiem Sądu odwoławczego wyrok Sądu

Rejonowego w Lublińcu (sygn. akt II K 245/20), pomimo że wyrok ten zaskarżony był wyłącznie przez obrońcę oskarżonego, na jego korzyść.

W związku z tym zarzutem wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i w tym zakresie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lublińcu, w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna i jako taka zasługuje na uwzględnienie w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Z przedstawionego powyżej przebiegu postępowania sądowego wynika, że wyrok Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 7 kwietnia 2022 r. obarczony jest rażącą obrazą art. 443 k.p.k., która miała istotny niekorzystny wpływ na treść rozstrzygnięcia, polegającą na naruszeniu zakazu *reformationis in peius*. Przepis ten stanowi bowiem, że w razie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania wolno w dalszym postępowaniu wydać orzeczenie surowsze niż uchylone tylko wtedy, gdy orzeczenie to było zaskarżone na niekorzyść oskarżonego albo na korzyść oskarżonego w warunkach określonych w art. 434 § 4 k.p.k.

Zgodnie z treścią wyroku Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2009 r., sygn. akt V KK 2/09, Lex nr 521991, orzeczenie surowsze w rozumieniu art. 443 k.p.k., to każde orzeczenie, które zawiera rozstrzygnięcia mniej korzystne z punktu widzenia oskarżonego w porównaniu z orzeczeniem dotychczasowym. W niniejszej natomiast sprawie większa „surowość” zaskarżonego kasacją wyroku jest niewątpliwa, bowiem wynika z orzeczenia kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy, a więc wyższym niż w (uchylonym w wyniku rozpoznania wywiedzionej na korzyść oskarżonego apelacji) rozstrzygnięciu zawartym w wyroku Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II K 245/20, w którym karę orzeczono w wymiarze jednego roku pozbawienia wolności.

Stąd też należało uznać oczywistą zasadność kasacji i – w konsekwencji - uchylić w zaskarżonej części dotknięty opisanym uchybieniem wyrok Sądu Rejonowego w Lublińcu i w tym zakresie sprawę przekazać temu Sądowi do

ponownego rozpoznania. W jego toku Sąd ten będzie miał na względzie powyższe wnioski i spostrzeżenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji